

Over sterke mensen, nieuwe netwerken en anderen ook hun successen gunnen: een interview met de nieuwe directie van Início

Johan Vellinga, Ina Wernsen en Sophie Pauwels vormen sinds medio 2006 de directie van Início. Een hecht en gedreven directieteam dat zich samen met de medewerkers van het adviesbureau praktijkgericht inzet voor integrale stedelijke vernieuwing. Een driedubbel interview.

Wat verbaast u in de stedelijke vernieuwing in positieve zin?

Ina noemt de kracht van enthousiaste individuen, dat een project kan doen slagen. "Daar verwonder ik me steeds weer over, die sterke mensen."

Johan: "Wat mij in positieve zin verbaast is dat met name bewoners, ondanks soms jarenlange teleurstelling, toch vaak weer bereid zijn enthousiast en actief mee te werken aan nieuwe projecten."

En in negatieve zin?

Johan: "Wat mij in negatieve zin verbaast is dat partijen in de stedelijke vernieuwing nog zo vaak het wiel opnieuw proberen uit te vinden. Er zijn al heel veel succesvolle voorbeelden in Nederland, informeer elkaar hierover en leer van elkaar."

Ina: "Waar ik altijd teleurgesteld in raak, is dat beslissers of medewerkers wachten tot een stedelijk gebied echt heel slecht is, voordat zij aan de slag gaan met de vernieuwing ervan. Het kost dan vaak zoveel extra materiële en menselijke investeringen wat voorkomen had kunnen worden."

Sophie noemt "de kracht van het collectief geheugen" als iets dat haar zowel in positieve als in negatieve zin verbaast in de stedelijke vernieuwing. "In negatieve zin zie je hoe belangrijk media, imago en communicatie voor een wijk kunnen zijn. Iets wat zich lang geleden in een buurtje heeft afgespeeld, wordt jaren later steeds weer naar boven gehaald. En wanneer een wijk veel aandacht krijgt, zal het wel heel slecht gaan. In positieve zin verbaast het me dan weer dat je na enige jaren in het vak ook echt meemaakt dat wijken uit een negatieve spiraal kunnen raken. En als dat gebeurt, is het verbazingwekkend hoe snel men het verleden dan al weer vergeten is."

welk project bent u het meest trots en waarom?

Johan: "In principe ben ik trots op elk project dat samen met bewoners en professionals tot een succesvol eindresultaat wordt gebracht. Waarbij nieuwe netwerken zijn ontstaan en waarin een beroep is gedaan op de kennis en kwaliteiten van elk individu in het proces."

Gelukkig zijn er dat heel veel bij Início."

Sophie: "Ik heb mogen meewerken aan het project 'Leren van Beheren' in Leidsche Rijn, Utrecht. Hier is een instrumentarium ontwikkeld om ervaringen, eerder opgedaan in beheer en door bewoners, te gebruiken bij het ontwerpen en inrichten van nieuwe openbare ruimte. Het bijzondere aan het project is dat de nadruk ligt op het proces, waardoor nieuwe ervaringen en inzichten steeds weer een plek kunnen krijgen in nieuwe plannen."

Ina's favoriet is 'Thuis in Schollebaar-oost' waarvan Início het procesmanagement gedaan heeft in opdracht van Com•wonen en gemeente Capelle aan den IJssel. "Een zogeheten bloemkoolwijk die in de loop der jaren verwaarloosd was en in een negatieve spiraal terecht kwam. Op de domeinen woningen, woonomgeving en sociale structuur is een heel programma aan verbeteringen losgelaten. We zijn ruim drie jaar bezig en de wijk begint zichtbaar te verbeteren. Ook het vertrouwen van bewoners begint terug te komen. Zij komen weer met vragen en initiatieven en willen weer zelf aan de slag."

In wiens schoenen zou u wel eens willen staan? En in wiens schoenen zeker niet?

Sophie zou wel eens in de schoenen van een wijkagent willen staan, "omdat je in één dag zoveel verschillende dingen meemaakt en heel concrete zaken kan aanpakken. Maar dan wil ik ook iedereen in de buurt kennen en overal praatjes maken."

Verder vindt ze het moeilijk om niet in iemands schoenen te willen staan, "want wat kan je in één dag gebeuren? Je doet andere ervaringen op en gaat dingen vanuit een ander perspectief zien, en dat lijkt me alleen maar positief."

Ina is het ermee eens en wil ook "een ieders schoenen wel eens één dagje aan." En ze zou wel een dagje burgemeester of minister willen zijn. "Ik wil wel eens weten hoever je invloed reikt en hoe die verantwoordelijkheid voelt."

Het trio is eensgezind; ook Johan zou wel eens in ieders schoenen willen staan. "Stedelijke vernieuwing draait voor een belangrijk deel om samenwerken en open communicatie. Je begrijpt elkaar het best als je je kan en wil verplaatsen in de ander."

Wat is het beste advies dat u ooit kreeg van een andere partij in de stedelijke vernieuwing?

Ina: "Een project met een echt goed resultaat realiseer je alleen als je zowel aandacht voor fysieke als sociale aspecten hebt."

Johan: "Weet wanneer je moet pieken! Laat de eerste bijeenkomst met bewoners in een stedelijk vernieuwingsproject niet meteen het hoogtepunt van het feestje zijn."

Sophie: "Blijf je altijd verwonderen over wat je ziet en vraag je af waarom de dingen zijn zoals ze zijn. Door met een onbevangen blik te kijken, zie je onverwachte kansen en mogelijkheden."

Welk vakboek raadt u iedereen aan te lezen?

Ina: "Er zijn vele vakboeken te lezen, maar ik wil iedereen aanraden om af en toe eens wat te lezen buiten je vakgebied of uit een andere tijd. Dat verruimt je blik en scherpt je om beter na te denken over en te kijken naar de huidige stad en haar bewoners. Ik kan genieten als ik van die deugdelijke zinnen lees in bijvoorbeeld een boekje als *Burgerschap en Burgerzin*, J.W. Rengelink en I. Mug uit 1950: 'Aan de bouwers van ons land. Geslacht na geslacht heeft geworsteld en Nederland gemaakt tot wat het nu is. Dit 'erfdeel der vaderen', dat onze voorouders hebben gevormd en gepolijst, is nu ook aan Uw zorg toevertrouwd. U zult het moeten behoeden en tot verder ontplooiing brengen, opdat ook volgende geslachten hier een veilige, gelukkige en vredige woonplaats kunnen vinden.' Wat een contrasten en tegelijk ook

overeenkomsten!"

Net als Ina doet Sophie een greep uit het verleden; "De *stad der toekomst, de toekomst der stad* van A. Bos uit 1946 is een stedenbouwkundige en sociaal-culturele studie over de groeiende stadsgemeenschap. 'De geestelijke structuur van de bevolking moet eerst gekend worden, haar behoeften, haar verlangens, haar noden, en op grond hiervan kan begonnen worden met de opbouw van het gemeenschapsleven in de stad, zowel materieel als geestelijk.' Integraal avant la lettre!"

Johan zou niet zozeer een specifiek vakboek aanraden om te lezen. "Wat ik wel zou aanraden is dat vakgenoten zich goed laten informeren door het lezen van vaktijdschriften en de dagelijkse krant. Lees en voel wat er speelt in ons vakgebied, maar vooral ook wat zich afspeelt aan de randen ervan. Probeer de kennis vooral uit de praktijk te halen, praat met bewoners, discussieer met vrienden en familie, scherp de geest en gebruik het boerenverstand. De oplossing is simpeler en ligt vaak meer voor de hand dan de eerste indruk doet vermoeden."

Wat u ook nog even kwijt wil...

Johan: "Ik zou iedereen in dit werkveld willen aanraden over de eigen vakgrenzen heen te kijken en begrip te hebben voor een ieders rol en belang in het proces. Trek het succes niet alleen naar je zelf toe maar gun een ieder zijn of haar succes in de stedelijke vernieuwing. Dan blijft dit werk voor iedereen elke keer weer leuk en uitdagend. Het is tenslotte ook gewoon een fantastisch en spannend vakgebied om samen met anderen in te werken." Sophie ziet de toekomst met spanning tegemoet. "Er is momenteel veel aandacht in de politiek voor de stedelijke vernieuwing en ook bij corporaties is het aan het broeien. Ik ben benieuwd waar dat de komende jaren toe gaat leiden."

Ina: "Vertrouw op de kennis van je partners in het werk!"

maart 2007